

Velika tombola bo v nedeljo, dne 9. oktobra ob dveh popoldne v Murski Soboti na glavnem trgu. Srečka 3 din. 20 tombol — 1000 drugih dobikov! Prva tombola motorno kolo »Zündapp« DB luxus 200 cm. Sledi: šivalni stroj, deset koles, slamoreznica itd. Pridite vsi na to tombolo!

na »plac« ter mlatijo proso in ajdo. Proso, kolikor ga je od slane nepoškodovanega, je primeroma dobro obrodilo, a slabo je z ajdo, katero je skoraj popolnoma uničila prezgodnja slana.

Nedelica. Vsi smo živeli nekaj časa v najlepšem upanju, da se bodo živinski sejmi ponovno odprli in se s tem nam posestnikom in živinorejcem olajša gospodarjenje. Toda naše upanje se ni uresničilo: ko smo si že oddahnili in menili, da je živalska kužna bolezen svinavka in parkijevka prenehala, se je nenadoma pojavila tudi pri nas, kjer je prej nismo imeli. Začasno je vas zaprla dostopu goveje živine. — Sploh pa je letošnje leto prav nesrečno za nas posestnike. Poleti smo imeli sušo, da bi se skoraj ves pričakovani jesenski pridelek posušil, potem deževje, da bi nam kmalu zgnilo še to, kar je v največji suši zrastle, a nazadnje je padla huda slana, ki je naredila mnogo škode zlasti na ajdi in poznejšem

prosu, ki je v »stirnišče« sejano. Hudo nam je in vsi zaskrbljeni pričakujemo, kakšen bo konec teh stalnih nezgod. Živine zaradi bolezni zadnjega časa ne moremo dovolj ugodno prodati, a na polju in travnikih smo pridelali komaj toliko, da bo skromno za lastno uporabo zadostovalo. Toda s čim bomo davke plačevali in s čim se bomo oblačili?

Gomilica. Majhna je naša vasica in širši javnosti bolj malo znana. Kaj posebnega pri nas nimamo, če izvzamemo mnoge vinotoče, v katerih je včasih prav veselo razpoloženje. Zvedeli smo, da se je zaročila naša priljubljena gđna učiteljica Vida Jencič z nekim zdravnikom iz Ljubljane. Hudo nam bo po njej, ker nas namerava v kratkem zapustiti. — Kakor drugod, se je tudi pri nas začelo splošno pospravljanje jesenskih pridelkov, to je koruze in krompirja. Pridelek je srednje dober. Kaj veselo donijo iz nekaterih skednjev (gumno) ob večernih urah pesmi fantov in deklet, katerim se čisto pridružijo tudi starejši. Pri teh hišah namreč koroza kožuha (lilpejo) in si pri tem kako nabožno ali poskočno zapojejo, da pozabijo vsakdanje križe in težave ter ohranijo tradicijo starih časov. Po dovršenem delu pa navadno malo stopijo v sobo na »nove kukorčne pogače« ali kaj drugega, s čimer jih gospodar postreže za uslugo, da so mu pomagali.

je zasledoval. Kodra so prepeljali 23. septembra opoldne litijski orožniki iz Ljubljane v Maribor. Odpeljali so ga v avtomobilu v prostore orožniške čete v Krekovi ulici, kjer nadaljujejo in izpopolnjujejo zasliševanja. Koder je izpovedal, da je bil izpuščen iz zapora 12. maja 1937. Nekaj časa je delal pri »Kovini« na Teznu pri Mariboru. Dne 20. novembra 1937 mu je povedalo njegovo dekle, da ga že zopet zasledujejo orožniki in zaradi tega je pustil delo in se je začel skrivati. V Zrkovcah pri Mariboru se je seznanil s pobeglim kaznjencem Pintaričem, s katerim sta zasnovala pohod na Kalše pri Framu, kjer je bil ustreljen gospodar Ačko. S Kalš sta pobegnili in sta se potepala po Dravskem polju, dokler ni bil Pintarič prijet na Ptujski gori 29. junija in je Kodru uspel pobeg. V Mariboru so pripeljali pred Kodra tudi tovariša Pintariča, kateri je svetoval Kodru, naj vse lepo prizna in naj njega ne obremenjuje preveč. V soboto, 24. septembra, dopoldne so odpeljali Kodra in Pintariča v Kalše, da ugotovijo na licu mesta, kateri je prav za prav ustrelil Ačko.

Priznanje Kodra na mestu prvega krvavega zločina v Kalšah nad Slov. Bistrico

24. septembra so prepeljali Kodra in Pintariča zjutraj s prvim vlakom v močnem spremstvu orožnikov iz Maribora v Slov. Bistrico, od koder so krenili na Kalše, kjer bil od tolovajev ustreljen posestnik Ačko. Oba razbojnika sta poveljniku mariborske orožniške čete kapetanu Mavriču, ki vodi preiskavo, natančno opisala krvavi napad. Koder je ponovno priznal, da je on streljal skozi okno v sobo, pravi pa, da Ačko ni hotel ustreliti, ker je bil s tovarišem itak na begu. Nato so se vsi skupaj podali do Polskave, kjer sta razbojnika napadla kosce in druge. V glavnem se je zadnja izpoved Kodra in Pintariča ujemala s svoječasnno Pintaričevo izpovedjo. Oba razbojnika sta bila po zaslišanju spet prepeljana v Maribor in izročena v sodne zapore okrožnega sodišča.

*

Po treh mesecih v rokah pravice

Na Ptujski gori je bil prijet dne 29. junija tolovaj Josip Pintarič, kateri je ubil v družbi Jožefa Kodra ob priliki vloma v hišo posestnika Romana Ačka na Kalšah v Framu pri Mariboru hišnega gospodarja. Kodru je pri aretaciji Pintariča uspel pobeg in se je spretno izmikal kljub vestnemu zasledovanju orožnikom in razpisu nagrade 3000 din na njegovo izsleditev do 21. septembra. Zadnji čas si je izbral Koder za svoje vlomilsko torišče Kranjsko. Na Primskovem je prepoznal v sredo, dne 21. septembra, neki posestnik v tujcu, kateri se je nastanil v njegovem hramu, Kodra in je poslal po orožnike v Št. Vid. Pri poletu na orožnike je hotel zaloteni Koder streljati z armadno pištolo, a mu jo je izbil eden od orožnikov. Šele tedaj, ko je uvidel tolovaj, da je vsak pobeg izključen,

se je vdal orožnikom, kateri so ga temeljito preiskali in dobili pri njem razno vlomilsko orodje. Aretirani je bil rojen dne 11. marca 1909 v Hinjah v okolici Novega mesta in pristojen v Maribor. Po zaslišanju na orožniški postaji v Št. Vidu so prepeljali dolgo iskanega razbojnika v Maribor, kjer bo dal odgovor skupno s tovarišem Pintaričem.

Zasliševanja prijetega Kodra

Spredaj je povedano, kako je padel s pomočjo prebivalstva v roke orožnikom iz Št. Vida pri Stični na Dolenjskem prosluli 27 letni tolovaj Josip Koder. Šentvidski orožniki so razbojnika temeljito zaslišali. Priznal je 23 vlomov ter tatvin in da je smrtno nevarno obstrelil v Št. Lovrencu na Dolenjskem Ivana Ostaneka, kateri ga

Češkoslovaški armadni inšpektor Sirovy je predsednik nove praške vlade. — Desno: Z drugega sestanka Chamberlain-Hitler v Godesbergu. Na sliki je na levi tolmač Schmidt, na sredi Hitler, na desni angleški ministrski predsednik.